

זורש ובשורש
ריצה היום לא
מה ששני אלו
נויות קובעים.
צביעו שהיום
פרשת פרה

לכפרה

ה ע"פ מעשיו
בריצתו להגיע
הגה של גילוי
מעשיו משיג
בטל ההסתר,
כי אין הריצה

ות, יש הנהגה
הגה שלמעלה
ת של רחמים,
זינו הגון ואינו
ז ואף אם אינם
ז זו זכו ישראל
לימד הקב"ה
! כי תשא.

פלתו אנא חטא
אורה תמוה מה
אמנם הוא ע"ד
ד עצמו מליך
הכן בקול אביו
גביט על עברו
ו ממחר להציל
ז חטא העם הזה
עליהם שמוכים
וצריך למחר
זכות עליהם.

ת כל הכהנים
גיעו בשוה. כי
זימן הוא שזכה
תבאר שהזכות

אמונת

קבע מי שיגיע ראשון.

אך כאשר שני כהנים הגיעו בשוה הרי א"א
ששניהם זוכים בשוה, כי א"א ששנים יהיו
במדריגה שוה, כי יעקב חבל נחלתו, וכל
ישראל אחוזים בחבל כל אחד לפי מקומו, ולא
נמצא בכריאה שני דברים דומים לגמרי, ולכן
כל אחד יש לו מדריגה בפ"ע, וא"כ, כאשר
הגיעו ב' כהנים בשוה, מאחר שא"א ששניהם
זכו בשוה, בהכרח שביום זה אין ההנהגה ע"פ
הזכות, אלא שעת רצון היא, וההנהגה היא ע"פ
הגורל שהוא למעלה מהזכות. ולכן כוללים את
כל הכהנים בגורל, שמאחר שההנהגה ע"פ

יום הכיפורים

עתיך

קעט

הגורל, הרי כולם שוים, ולכן אומר הממונה
לכולם הצביעו.

ועד"ז ביוה"כ, נמשך כפרה ע"י שמעוררים
עולם הגורל בנתינת הגורל על שני
השעירים, שכזה נמשך בחי' הגורל שהוא
למעלה מזכות וחובה וזוכים ישראל לכפרה.

ונתברר כזה מה שאומרים ביוה"כ אנו נחלתך
ואתה גורלנו, ולכן ואהב את יעקב ואת
עשו שנאתי, כי כן הוא על פי הגורל ואין טעם
ברצון.

פרשת צו תשי"ט

כפרתם של ישראל נמשכת מבחי' זו שאין טעם ברצון

רחמים, כי אין טעם ברצון ואין הדבר תלוי
בזכות וחובה. וזו נקודת יום הכיפורים שהיא
בחי' הכתר כמ"ש המאור ושמש שהכהן אומר
תטהרו בגימ' כתר, ואומרים ביוה"כ קדושת
כתר בכל התפלות. וזו בחי' הגורל של השעיר
לה' שאין לגורל טעם עפ"י שכל אלא שכך עלה
הגורל עליו. וה"נ כפרתם של ישראל נמשכת
מבחי' זו שאין טעם ברצון.

פרשת ויקהל שקלים תשנ"ב

בספה"ק מכואר שהעולם מורכב מארבע
יסודות שהם אש רוח מים עפר, והם
כנגד ארבע אותיות של השם הוי"ה. והנה
הראש לד' היסודות הוא יסוד האש שהוא
המכוון נגד האות יו"ד משם הוי"ה והוא בחי'
הראשית ששם שורש נשמות ישראל אשר
ישראל עלו במחשבה תחילה, ובאות יו"ד נכלל
קוצו של יו"ד שהוא בחי' רצון העליון אשר אין
פגם מגיע שם ומשם שופעים י"ג מדות של

ונסלח לכל עדרת בני' כי לכל העם בשגגה - ביו"כ נתגלה בחי' הפנימיות בחי' רוצה אני של כל יהודי

חדא. ויש לבאר לזאת, כי מה שצותה תורה
מלקות ארבעים הוא משום דיצירת העולמות
הוא ע"י שם הוי"ה, אשר במילוי אותיותיו
יו"ד-ה"י-ו"ו-ה"י הם י' אותיות. וזהו בחי'
רשה"י שהוא י' על ד', והעולם הוא רשה"י של
יחידו של עולם. וע"י ד' המילואים [המכוונים
נגד ד' העולמות], הרי זה ד' פעמים יו"ד שהוא
מספר ארבעים (וכן מכואר ביוה"ק). וע"י שאדם
עובר עבירה ח"ו, הרי פגם בארבעים מדרגות
הללו, וע"ז צריך מלקות ארבעים לתקן אשר
פגם בארבעים כוחות אלו.

ברם, לאמיתו של דבר לא הגיע פגמו בכל
הארבעים, כי נקודה אחת שהיא הקוצו

מצינו בעבודת הקרבנות שזריקת הדם היא
עיקר הכפרה. והנה בעבודת יוה"כ מצינו
שינוי בענין זריקת הדם מבשאר קרבנות, כי
בכל הקרבנות זורקים הדם או נותנים אותו על
המזבח [וכן אנו אומרים: אשר יגיע דמם על קיר
מזבחך]. אבל בעבודת יוה"כ שמכנינים את הדם
לפני ולפנים להזות, אזי אין זורקין על הכפורת
ממש, כי אם מנגד לכפורת, ואין הדם נוגע בו
אלא נופל על הרצפה (כדאי בגמ' וברמב"ם).

וי"ל הבחי' בזה, בהקדם מה שאמרו (מכות כב):
אמר רבא כמה טפשאי שאר אינשי דקיימי
מקמי ספר תורה ולא קיימי מקמי גברא רבה.
דאילו בס"ת כתיב ארבעים ואתו רבנן בצרו

פ"ט does
not read
all 40 leads

Blood
towards
the altar
but does
not touch
why?

